

Ἀδελφοί μου,

"Ἐτώμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Ἐίχαμεν μιλήσει γιὰ τὰ Ψυχοησθητικά καὶ αἰθερικά κέντρα στήν κοιλιακήν χώραν, τὸ Ἡλιακὸν πλέγμα, ὡς, καὶ τὰ ἄλλα τρία κέντρα ἐντός τῆς σφαίρας τοῦ Ἡλιακοῦ πλέγματος, τὸ κέντρον τοῦ σπληνός, τὸ κέντρον εἰς τὸ ἦπαρ καὶ κάτω στὰ γεννητικά ὄργανα. Καὶ εἴχαμεν πεῖ ὅτι τὸ κέντρον εἰς τὸ Ἡλιακὸν πλέγμα εἶναι κέντρον συνειδήσεως κάτω ἀπὸ τὴν Ἀγιοπνευματικὴν ἐπίδρασιν καὶ μιᾶς μορφῆς συνειδήσεως τοῦ παχυλοῦ ὕλικου σώματος τοῦ Ἀνθρώπου ἢ ἔδρα τῆς ζωῆς τοῦ παχυλοῦ ὕλικου σώματος τοῦ Ἀνθρώπου. Αὐτὸ ὅσον ἀφορᾷ τὸ αἰθερικό σῶμα τοῦ παχυλοῦ ὕλικου σώματος, ὅμως, μέσα στήν κοιλιακήν χώραν εἰς τὸ κέντρον ἀκριβῶς τοῦ Ἡλιακοῦ πλέγματος ἔχομεν τὸ Ψυχικὸν κέντρον εἰς τὸ διπλοῦν αἰθερικό τοῦ Ψυχικοῦ σώματος ὡς καὶ τὸ Νοητικὸν κέντρον εἰς τὸ διπλοῦν αἰθερικό τοῦ Νοητικοῦ σώματος. Καὶ εἴχαμεν πεῖ ὅτι τὰ αἰθερικά ἀντίστοιχα τόσον τοῦ παχυλοῦ ὕλικου σώματος ὅσον καὶ τοῦ Ψυχικοῦ σώματος καὶ τοῦ Νοητικοῦ σώματος συμπράττουν μέσα εἰς τὸ φαινόμενον τῆς ζωῆς, συμπλέκονται καὶ ἀλληλοεπηρεάζονται.

Περὶ τοῦ τοῦ ἴδιον συμβαίνει καὶ μὲ τὸ κέντρον πλησίον τῆς καρδίας. Ἐπὶ τὸ κέντρον ἐκεῖ, εἴχαμεν πεῖ, εἶναι τὸ διπλοῦν αἰθερικό, κέντρον τῆς προσωπικότητος Ἄυτοεπιγνώσεως τοῦ Ἀνθρώπου. Προσέξτε.

Τὸ Ἡλιακὸν πλέγμα εἰς τὴν κοιλιακήν χώραν εἶναι κέντρον συνειδήσεως Ἀγιοπνευματικῆς ἐποικτείας, τώρα ὅμως ἡ καρδία, ἡ αἰθερική καρδία εἶναι τὸ κέντρον τῆς Ἄυτοεπιγνώσεως τῆς προσωπικότητος τοῦ Ἀνθρώπου. Ἐχομεν τὸν ἱερὸν δίσκον ἢ περιφέρεια τοῦ ὁποῦ ἐφάπτεται ἄλλων τριῶν κέντρων δυνάμως. Τὰ κέντρα αὐτὰ εὐρίσκονται στοὺς ὤμους καὶ εἰς τὸ Ἡλιακὸν πλέγμα.

Ἐίχαμεν μιλήσει καὶ γιὰ τὸ κέντρον τῆς κεφαλῆς. Αὐτὸ εἶναι, τὸ πῖθ κοιλιοπλοκόν. Ἐίχαμεν τοποθετήσει τὴν ὕλικήν κεφαλὴν μέσα σέ-μιάν, διπλασίον μεγέθους ἀπὸ τὴν ὕλικήν κεφαλὴν, φωτεινὴν σφαῖραν χρυσιζόντος φωτός. Καὶ εἴχαμεν χωρίσει τὴν κεφαλήν αὐτήν σέ δύο ἡμισφαίρια μὲ ἕνα δίσκον ὁ ὁποῖος χωρίζει τὴν κεφαλὴν εἰς τὸ ἐμπρόσθιον μέρος καὶ εἰς τὸ ὀπίσθιον μέρος. Ἡ περιφέρεια τοῦ δίσκου δὲν εἶναι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀλλὰ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαίρας, περὶ τοῦ μισοῦ πῖθ ἀπὸ τὴν ὕλικήν κεφαλὴν.

Τώρα, ποῖα κέντρα ἔχομεν εἰς αὐτὴν τὴν περιοχὴν; Ὁ δίσκος ἐφάπτεται τῶν κέντρων δυνάμως ἐπὶ τῶν ὤμων, περικλεῖται ἐλαφρῶς τὸν θυροειδῆ ποῦ εἶναι ἐν μικρογραφία τὸ Ἡλιακὸν πλέγμα. Μετὰ ἔχομεν τὸ κέντρον τῆς κεφαλῆς μέσα εἰς τὸ κέντρον τῆς σφαίρας καὶ τὸ κέντρον τοῦ δίσκου. Ἐκεῖνο τὸ κέντρον τώρα εἶναι κέντρον ὕπερ-συνειδήσεως καὶ ὕπερ-συνειδήτου Ἄυτοεπιγνώσεως εἰς τὸ Νοητικὸν σῶμα, μιᾶς μορφῆς ἀνωτέρας συνειδήσεως καὶ μιᾶς πῖθ συγκεκριμένης μορφῆς Ἄυτογνωσίας ἢ Ἄυτοεπιγνώσεως εἰς τὸ Ψυχικὸν σῶμα καὶ εἰς τὴν παρούσαν προσωπικότητα Ἄυτοεπιγνώσιν ὅπως καὶ εἰς τὴν Μόνη, προσωπικότητα Ἄυτοεπιγνώσιν ποῦ εἶναι κυρίως ἡ ἔδρα τῆς ἴδου κέντρον αὐτό, μιᾶς πραγματικῆς ἐνσυνειδήτου Ἄυτοεπιγνώσεως καὶ μιᾶς ἀνωτάτης ποιότητος συνειδήσεως. Τώρα μὲ τὴν λέξιν συνειδήσιν, περικλειόμεν ὅλας τὰς ἐννοίας ποῦ μᾶς ὀδεῖ ἡ λέξις αὕτη.

Ἄς ἴδωμεν τέσ λειτουργίες τῶν διαφόρων ὀργάνων ἐπὶ τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ σώματος μέσῳ τῶν θλικῶν ὀργάνων. Ἐχομεν τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ εἴχαμεν πεῖ σέ προηγούμενα μαθήματά μας ὅτι, οἱ ὕλικοι ὀφθαλμοὶ εἶναι μόνον ἀπλά ὄργανα, τὸ ἴδιον καὶ τὸ ὀπτικό νεῦρον, διὰ νὰ μεταφέρουν εἰκόνας φωτεινῆς ἀπὸ ἀνακλάσιν τοῦ φωτός ἐπὶ ἀντικειμένων ποῦ μὲ τὴν σειράν τους οἱ εἰκόνας αὐτές ἐπὶ ἐνός ὀπτικοῦ κελίου μέσον τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου δίδουν ἐρεθισμοὺς σέ ὠρισμένα κέντρα τοῦ ὕλικου ἔγκεφαλου, συγκεκριμένως, εἰς τὸ Νοητικὸν κέντρον ποῦ εἴχαμεν περιγράψει προηγουμένως, ὅπως καὶ εἰς τὸ διπλοῦν αἰθερικό κέντρον. Ἡ Μόνη προσωπικότης Ἄυτοεπιγνώσιν, σὴν παρούσα προσωπικότης Ἄυτοεπιγνώσιν ἀρχίζει νὰ δέχεται ἐνσυνειδήτως ἐντυπώσεις καὶ ἔχει τὴν ἰκανότητα τῆς προσηλώσεως καὶ τῆς ἐρεύνης, χρησιμοποιώντας τὸν Νοῦ ἀπὸ βῆματα σφαίρει Νοητικῆς εἰς τὸ νὰ μορφοποιῇ δικὰ τῆς εἰδῶλα ἐντός τῆς ὕλικῆς κεφαλῆς. Προσέξτε πῶς γίνεται.



Ἡ ἀποτύπωσις τῶν εἰκόνων, τῶν φωτεινῶν εἰκόνων, τῶν ἐρεθισμῶν εἰς ὤρι-  
σμένα κέντρα τοῦ ἐγκεφάλου, καὶ τώρα, ἡ ὀντότης Μόνιμη Προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις  
ὡς καὶ προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις ἡ ὅποια ἐρμηνεύει τοὺς ἐρεθισμοὺς κραδασμοὺς αὐ-  
τοὺς μὲ τὸ γνωστὸν φαινόμενον τοῦ βλέπω, γνωρίζω, ἀντιλαμβάνομαι, σκέπτομαι, ὡς ἐδῶ,  
καὶ δημιουργεῖ μὲ τὴν σειρὰν τῆς ἀπὸ τὸ Νοητικὸ σῶμα, τὸ διπλοῦν αἰθερικὸν τοῦ Νοη-  
τικῆς σώματος, δικῆ τῆς πλέον, νέα εἰδῶλα, ἀπὸ Νοητικὸν φῶς, τὰ ὅποια μπορεῖ ὡς τὸσον  
καὶ νὰ δῆ ἂν θέλῃ. Μὲ ποῖα μάτια βλέπει τώρα; Τὰ παχυλὰ ὑλικὰ μάτια; Ὁχι. Μὲ τὸν  
τρίτον ὀφθαλμὸν. Ἀρχίζει πλέον μὴ μορφή ἐνοράσεως καὶ ὄχι ὁράσεως. Πλέον τὰ εἰδῶλα  
αὐτὰ γιὰ τὴν προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν εἶναι πραγματικότης, εἶναι πιὸ πραγματικὰ  
ἀπὸ τὰς ἐντυπώσεις πού ἔχουν δώσει εἰς τὰ διάφορα κέντρα οἱ ἐρεθισμοὶ πού ἔχουν δώ-  
σει οἱ φωτεινὲς εἰκόνες μὲσφ τῶν ὀπτικῶν νεύρων.

Τώρα ἀρχίσωμεν νὰ βλέπωμεν μὴ μορφή ὑποσυνειδήτου λειτουργίας τοῦ τρίτου  
ὀφθαλμοῦ ποῦ ὁ κάθε ἄνθρωπος ἔχει χωρὶς νὰ τὸ ἔχη ἀντιληφθῆ, χρησιμοποιεῖ χωρὶς νὰ  
τὸ γνωρίζῃ.

Ὁμιλήσωμεν διὰ τὸν τρίτον ὀφθαλμὸν. Βιβλία ἔχουν γραφεῖ πολλὰ γιὰ τὸν  
τρίτον ὀφθαλμὸν καὶ κανένα δὲν ἔχει δώσει τὴν παραμικροτέραν ἀληθῆ περιγραφὴν, γιὰτι  
ὁ καθένας νομίζει ὅτι ὁ τρίτος ὀφθαλμὸς εἶναι ἕνας κάποιος ὀφθαλμὸς σὰν αὐτοὺς πού  
ἔχομεν μὲ τὰς ἴδιες ἰκανότητες, δηλαδή, νὰ παρῆν τὰς φωτεινὲς εἰκόνες πού ἀποτυπώ-  
νονται εἰς τὸ ὀπτικὸν κέβλον καὶ νὰ ἐρμηνεύῃ τοὺς κραδασμοὺς τῶν πού μέσον τοῦ δακτύ-  
λου νεύρου γίνονται εἰς τὸν ὑλικὸν ἐγκέφαλον. Αὐτὸ δὲν συμβαίνει.

Ὁ τρίτος ὀφθαλμὸς εἶναι κάτι ἄλλο, κάτι πού δὲν μποροῦν νὰ κάμουν οἱ ὄλι-  
κοὶ ὀφθαλμοί. Γιὰτι οἱ ὑλικοὶ ὀφθαλμοὶ τίποτε δὲν μποροῦν νὰ δοῦν πέραν τῶν εἰκόνων,  
φωτεινῶν εἰκόνων πού δίδει τὸ φῶς μετὰ πού θὰ ἐπιστρέψῃ ἀφοῦ ἐπιπέσει πάνω σὲ ἐπι-  
φάνειαν καὶ θὰ δώσῃ ἐρεθισμοὺς εἰς τὸν ὑλικὸν ἐγκέφαλον.

Λέγετε ὅτι τὸ πολυτιμώτερον πρᾶγμα πού ἔχετε στὸν κόσμον εἶναι οἱ ὀφθαλμοί,  
καὶ ὅμως σὰς λέγω ὅτι οἱ ὑλικοὶ ὀφθαλμοὶ δὲν εἶναι τὸ πολυτιμώτερόν σας θὰ ἔλεγα  
ὄργανον πού ὁ Πάτριος ΠΑΤΕΡΑΣ σὰς ἔχει δώσει, διότι οἱ ὀφθαλμοὶ δὲν βλέπουν, ὁ  
Νοῦς βλέπει, ὁ Νοῦς ἀκούει, ὁ Νοῦς γνωρίζει. Οἱ ὀφθαλμοὶ εἶναι ὄργανα, τῆ μέσον, καὶ  
οἱ ὀφθαλμοὶ τίποτε ἀπὸ παχυλὰ ὑλικὰ πρᾶγματα καὶ μόνον ἐπιφανείας ἀντιλαμβάνονται.

Τώρα μιλοῦμεν πάλιν διὰ τὸν τρίτον ὀφθαλμὸν, αὐτὸν θὰ τὸν δῶ νὰ ἐργάζεται  
πάνω στὸ διπλοῦν αἰθερικὸν. Εἶναι κάποιος ἐκεῖ πού εἶναι ἡ ρίζα τῆς ρινός. Μὲ προσή-  
λωσιν εἰς τὸ μέρος αὐτὸ καὶ μὲ τακτικὰ γυμνάσματα μπορεῖτε νὰ βλέπετε τοποχρονικὰ  
μακρὰ, μίλια μακρὰ σκηνές, νὰ, μέσα εἰς τὸν κῶρον. Καὶ αὐτὸ δὲν θὰ τὸ ἔλεγα τίποτε  
περισσότερον ἀπὸ προέκτασιν τῆς αἰσθητικότητος, τίποτε σπουδαῖον. Δηλαδή, κἀμνετε  
τὸν αἰθερικὸν τρίτον ὀφθαλμὸν ἕνα εἶδος δυνατοῦ τηλεσκοπίου. Ὅτι ἐξυπηρετοῦν οἱ  
ὕλικοι δύο ὀφθαλμοὶ ἐξυπηρετεῖ ὀλίγο περισσότερο καὶ ὁ τρίτος αἰθερικὸς ὀφθαλμὸς.  
Ὅμως, στὸ μέρος ἐκεῖνο εἰς τὸ Ψυχικὸ σῶμα, ἔχομεν τὸν Ψυχικὸν τρίτον ὀφθαλμὸν. Αὐ-  
τὸς τὴ κἀμνει τώρα;

Παρ' ὅλον πού ἐδρεῖ ἐκεῖ ἐντούτοις δέχεται ἐντυπώσεις πού μὰς δίδουν τὴν  
ἐντύπωσιν τοῦ φαινομένου τῆς ὁράσεως, Ψυχικῆς τώρα ὁράσεως, ἀπὸ κάθε κῶνταρο τοῦ  
Ψυχικοῦ σώματος καὶ ἀπὸ κάθε προέκτασιν αἰθερικῆν τοῦ Ψυχικοῦ σώματος πού μπορεῖ  
νὰ ἐξαποστελεῖται χιλιάδες μίλια μακρὰ. Ἐπομένως ἡ Ψυχικὴ ἐνόρασις δὲν ἐπιηραζε-  
ται ἀπὸ τὸν κῶρον. Σκέψις ἐνός τόπου μὰς συντονίζει μὲ τὸν τόπον ἐκεῖνον καὶ ἀρχί-  
ζει ἡ πραγματικὴ ἐνόρασις. Ἐνόρασις, γιὰτι δὲν λέγω ὁρασις; Διότι ἡ ὁρασις διὰ τῶν  
δύο ὀφθαλμῶν εἶναι νὰ δέχῃσιν ἀπὸ ἕνα σημεῖον ἐντυπώσεις ἀπὸ ἄλλα σημεῖα ἀπέναντι  
σου, ἐντυπώσεις ἐπιφανείων πού ἐπιηραζονται ἀπὸ τὴν ἀπόστασιν πού χωρίζει τὸ σημεῖον  
λήψεως ἀπὸ τὸ σημεῖον ἐκπομπῆς τῶν φωτεινῶν εἰκόνων δηλαδή τῆς ἀποστάσεως τοῦ ἀντι-  
κειμένου.

Αὐτὸ δὲν συμβαίνει μὲ τὴν Ψυχικὴν ἐνόρασιν, διότι, βλέπω μὲ τὸν τρίτον  
Ψυχικὸν ὀφθαλμὸν εἶναι ἕνα εἶδος ἀπλώματος μέσα εἰς τὸν Νοητὸν κῶρον, Ψυχικὸν καὶ  
μποροῦμεν νὰ δεχώμεθα πλήρως ἐντυπώσεις καὶ νὰ ἐρευνῶμεν ἕνα πρᾶγμα ταυτοχρόνως  
ἀπὸ ὅλας του τὰς πλευρὰς ἀπὸ μέσου καὶ ἀπὸ ἔξω.



Γίνεται αυτό αντιληπτό; "Ωστε δέν είναι λήψις εικόνας ή έντυπώσεων από επιφάνειαν, αλλά ταυτοχρόνως από τό σύνολον. "Ωστε διεμβαλόμεν τους περιορισμούς της έννοιας του Χώρου.

Είς τό Νοητικόν σώμα τώρα ό τρίτος όφθαλμός μάς θέτει εις έπαφήν μέ κάθε Νοητικό κύτταρο του Νοητικού σώματος που μπορεί νά απλώση μέλια μακριά από τό κέντρον της Αυτόεπιγνώσεως, μπορεί τώρα ή όντότης Αυτόεπίγνωσις νά είναι 'Υπερσυνειδητός, νά καλύπτει μεγάλον χώρον, νά δέχεται ταυτοχρόνως έντυπώσεις από πολλά σημεΐα. Νά γιατί ονομάζωμεν τήν Αυτόεπιγνώσιν αυτήν, 'Υπερσυνειδητόν Αυτόεπίγνωσιν. 'Αλλά καί ένα άλλο. Δέν έπηρεάζεται από τήν έννοιαν του χρόνου. 'Ο Νοητικός τρίτος όφθαλμός, διεισδύει μέσα στον χρόνο που ονομάζομεν παρελθόν. Μιά ίκανότης γνωστή εις-τόν έρευνητήν της άληθείας μέσα εις τόν παχυλόν υλικόν κόσμο είναι αυτό που ονομάζουν συνήθως οί μύσται Ψυχομετρία. 'Αγκίζοντας ένα άντικείμενον ό έρευνητής της άληθείας μπορεί νά διεισδύση μέσα εις τόν χώρον αλλά καί τόν χρόνο, καί νά δη σιές εις τό παρελθόν άσχετως πόσον τό παρελθόν αυτό είναι άπομακρυσμένον, αν είναι λίγα χρόνια, μερικούς αιώνες, χιλιετηρίδες, πολλές χιλιετηρίδες, μπορεί νά εισδύση ό τρίτος Νοητικός όφθαλμός μέσα εις τήν Παγκόσμιαν συνείδησιν. Καί ή Παγκόσμια συνείδησις είναι φώς, καί πλήρης άποτύπωσις του κάθε τι που έλαβε ποτέ χώρον, που έλαβε χώρον. Έμμεθα εις τόν Νοητικόν κόσμον.

"Όταν εισέλθωμεν εις τόν Νοητόν κόσμον όμως τώρα δέν έχομεν έναν κάποιον όφθαλμόν, μέσον λήψεως έντυπώσεων, διότι έμεΐς οί ίδιοι πλέον έμμεθα ή ζωή καί ήμεΐς οί ίδιοι μπορούμεν ότι θέλωμεν νά γνωρίσωμεν μέσα μιάς <sup>εξ</sup> ίκανότητος, όχι του συντονισμού, όχι της προσηλωσεως αλλά της έννοιασθησις. Μέσον του Νοητού πλέον παράγοντος που είναι φύσις του ίδιου του έσωτέρου έαυτού μας μπορούμεν νά εισέλθωμεν μέσα εις τήν Πανσοφίαν της θεας Μονάδος 'Ευαιτού μας ή του ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ή μέσα εις τήν Κοσμικήν Πανσοφίαν, τήν Λογοϊκήν Πανσοφίαν, 'Αγιοπνευματικήν Παναγαθότητα καί Παντοδυναμίαν. 'Αλλ' αυτό γίνεται όταν ό έρευνητής της άληθείας άρχίζει νά εισέρχεται μέσα εις τήν θέωσιν.

Αυτό που περιγράφω είναι ίκανότητες που θα κερδίση ό έρευνητής της άληθείας εισερχόμενος εις τήν θέωσιν καί είναι μία μικρογραφία του τί είναι ό ΛΟΓΟΣ σήμερα αυτήν τήν στιγμήν καί τό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ καί τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ μέσα εις τους κόσμους ΤΩΝ σάν θεία Παντοδυναμία, Πανσοφία καί Παναγαθότης.

"Ωστε τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, βλέπει, άκούει, άντιλαμβάνεται, όπως οποιάδήποτε άλλη 'Οντότης, 'Ανθρωπίνη, 'Αγγελική, 'Αρχαγγελική καί πέραν τούτων ό ΛΟΓΟΣ καί τό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ καί άκόμα μέ έναν τρόπον που δέν μπορούν αυτές όλες οί 'Οντότητες, μέρη του συνόλου, νά άντιληφθοϋν.

"Ετώμεν καλώς έν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Θά ήθελα εις τό έπόμενον μάθημα νά διαλογισθήτε, τί είναι ό τρίτος όφθαλμός στο άιθερικό σώμα, εις τό άιθερικόν αντίστοιχον του Ψυχικού σώματος, είς τό άιθερικόν αντίστοιχον του Νοητικού σώματος καί τί είσθε έσεΐς οί ίδιοι σάν θεία Πανσοφία μέσα στον Νοητόν παράγοντα.

"Ετώμεν καλώς έν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

### Γύμνασμα.

Πάρτε βαθειάν είσπνοήν καί εισέρχεσθε μέσα εις τήν άιθερικήν καρδίαν, έκεΐ που αισθάνεσθε τήν καρδίαν νά πάλλη.

'Η άιθερική καρδία είναι έκεΐ που είναι ή δύναμις που κάμνει τήν υλικήν καρδίαν νά πάλλη. 'Αν δέν υπήρχε άιθερική καρδία, δύναμις, ή υλική καρδία θα σταματούσε, θα ήτο μία νεκρή μάζα ύλης. 'Η άιθερική καρδία τήν κάμνει νά κτυπά. 'Αν συντονισθήτε έκεΐ που αισθάνεσθε τήν καρδίαν νά κτυπά είσαστε προσηλωμένοι εις τήν άιθερικήν καρδίαν.

Βαθειές, άνετες είσπνοές, έκεΐ που είναι ή άιθερική καρδία καί στείλετε εύχαριστίες εις τόν ΛΟΓΟΝ που κάθε στιγμήν γίνεται έσεΐς, καί στο ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ που κάθε

στιγμήν κτίζει κύτταρον μέ κύτταρον τό ύλικόν σας σωμα.

Συγκέντρωσιν στήν αϊθερικήν καρδίαν καί εΐσαστε στό αϊθερικό σωμα εϊς τόν Δϊσθησιακόν αϊθέρα, αϊσθητικόν αϊθέρα, ταυτοχρόνως καί εϊς τόν Κινητικόν αϊθέρα.

Τώρα αϊσθάνεσθε όλον τό στήθος σας, από τούς ώμους μέχρι τής κοιλιακής χώρας. Εϊσπνεΐετε ένσυνεΐδητα καί άντιλαμβάνεσθε τόν δέρα πού γεμίζει τούς πνεύμονες. Αϊσθάνεσθε μέσα εϊς τό στήθος σας εΐσαστε πάνω εϊς τόν αϊσθησιακόν αϊθέρα καί κινητικόν αϊθέρα καί μέ τήν θέλησίν σας γεμίζετε μέ ζωϊκότητα - αϊθερικότητα τόσον τό ύλικόν σωμα όσον καί τό Ψυχικόν σας σωμα τό όποϊον εϊναι έντός καί έλαφρώς έκτός του ύλικου σώματος.

Μέ τόν άποτυπωτικόν αϊθέρα τώρα νά όητε ένα δόδλευκο φως -να περιβάλλη τό ύλικόν σας σωμα. Δϊδετε σχήμα' τώρα από αϊθερικήν ούσαν ύλην εϊς τό Ψυχικόν σας σωμα.

Κρατήστέ το σ'αυτήν τήν μορφήν. Ένα φωτεινό δόδλευκο νεφέλωμα πού περικλεΐει τό ύλικό σωμα.

Σέ κάθε εϊσπνοήσας γεμίζετε αύτό τό δόδλευκο σωμα μέ ζωϊκότητα - αϊθερικότητα. Σέ κάθε εϊσπνοήν σας γαληνεΐει τό Ψυχικόν σας σωμα.

Συγκεντρωμένοι τώρα μέσα σέ όλον τό ύλικόν σας σωμα καί εϊς - ο δόδλευκο αύτό αϊθερικό, Ψυχικό σωμα, αϊσθάνεσθε τό αϊθερικό άντιστοιχόν του Ψυχικου σας σώματος έλαφρά νά μουρμουρίζη.

Προσηλωθήτε νά όητε, νά τό αϊσθανθήτε. Τό νοιώθετε νά πάλλη μέσα στό ύλικόν σας σωμα τό διπλοϋν αϊθερικό. Κάτι σάν νά μουρμουρά έλαφρά.

Εϊναι ή ζωή πού κυκλοφορεϊ μέσα στό διπλοϋν αϊθερικό σας σωμα.

Τώρα, μέσα στό στήθος σας νά όητε τήν σφαίραν μέ έλαφρά λευκορόζ φως. Όλόκληρο τό στήθος εϊναι μέσα στήν σφαίραν, καί ή σφαίρα αύτή προεκτείνεται μπροστά στό στήθος καί πίσω από τήν ράχιν. Εϊναι μια σφαίρα από λευκορόζ φως.

Ένσυνεΐδητα εϊσπνεΐετε βαθειά, καί ρυθμικά καί θέλετε όπου κινήσθε, όπου πήγαινετε νά άκτινοβολήτε ήρεμian γαλήνην καί άγάπην.

Όϊ άνθρωποι γύρω σας, όσοι εϊναι ένκνευρισμένοι νά ήρεμοϋν, νά άκτινοβολήτε γαλήνην καί ήρεμian στους ήγαπημένους σας καί σέ όλους πού έρχονται σέ έπαφήν μαζί σας.

Ή άγάπη του Πολύ Ήγαπημένου νά εϊναι σέ σας στα όπτιια σας, στές οϊκογένειές σας καί σ'όλον τόν κόσμον.

"Στώμεν καλώς έν ΚΥΡΙΑ πάντοτε".